

не се рѣши. — Уніята же успѣваше, по причина че турското Правителство налѣгаше чрезъ Българскитѣ представители въ Цариградъ: „или да приемнатъ Българитѣ Уніята, т. е. да припознаятъ за духовенъ Началникъ Папата, или — гръцкія Патриархъ.“ И дѣйствително, въ тѣя усилни времена, много Българи въ Цариградъ прегрнахъ Уніята, даже и самія Иларионъ Стояновичъ Макариополски се колебаеше що да стори? На 25 Декемврія 1860 г. се и отслужи първата Литургія на Българскитѣ Уніяти въ Цариградъ, въ която се спомѣна само името на Папа Пія IX. Слѣдъ малко време се учреди и едно училище при Българската Уніатска черкова, испратихъ се много млади Българчета да се учятъ въ Католическитѣ училища въ Римъ, Загребъ, Бейрутъ и пр. Приехъ се тоже Българчета да се учятъ и образуватъ въ Католишкото училище въ Бебекъ въ Цариградъ, на смѣтка всички на Католишката пропаганда. На 14 Априлія 1861 г. се ржкоположи въ Римъ отъ Папата Пія IX горѣупомѣнхтия Игуменъ отъ Габр. Монастиръ Архимандритъ Иосифъ Соколски за Архиепископъ на Българската Уніатска черкова; но слѣдъ 2 мѣсеца и 20 дни, на 5 Юлія 1861 г., той изчезна изъ Българската Уніатска Архиепископія, или както по него време се тя називаше „Патриаршія;“ а Владиката Соколски се титулираше „Патриархъ“ на Българската Уніатска Черкова. Като се той изгуби, узна се слѣдъ малко, че е отишълъ въ Россія, дѣто той слѣдъ нѣколко години се и поминъ, спорядъ както и по-горѣ спомѣнхми. —

Въ 1861 г. при усиленитѣ тогавашни временни обстоятелства по духовната ни борба, пристигнахъ въ Цариградъ нови представители за да почнатъ да дѣйствуватъ още по-дѣятелно. —

На 28 Февруарія 1870 година се издаде Фермана отъ Султана за учрежденіето на Българската Екзархія. Чрезъ тоя Актъ обаче се стѣсняваха много Български Епархии; но при всичко това, можаше да се кажи, че духовната ни борба съ гръцката Патриаршія, почената тукъ въ Търново въ 1856 г., и довършена на 1870 г. въ Цариградъ: е была едно приго-